Written by தமிழரங்கம்
Sunday, 07 January 2018 08:42 -

□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□

ஓவ்வொரு கலவியையும் கர்ப்பத்தில் முடித்து, வதவதவனெப் பிள்ளைகளைப் போடுவது சாதாரண விஷயமாக இருந்த காலம் ஒன்றிருந்தது. கல்வியும் வலேை வாய்ப்புகளும் பெருகிய காலத்தில் நாம் இருவர் நமக்கு இருவர் மழுக்கம் வறெ்றியடநை்தது. இப்போது நாம் இருவர் நமக்கு ஒருவர் என்றாகிவிட்டது. எண்ணிக்கை கறுறைக் கறுறைக் கழுந்தகைள் மீ தான பறெ்றோரின் உரிமையும் அதிகாரமும் பயமும் கட்டுக்கடங்காதவயாகப் போய்விட்டன.

பிள்ளைகள் நிறயை இருந்தபோது தாம் சயெ்ய வணே்டிய வலேைகளதை்தாமே சயெ்து அவை தாமாகவே வளர்ந்தன. தாமே அனுமதிக்கப்பட்டதால் அவற்றுக்குப் பொறுப்புகளும் கடமகைளும் கற்பிக்கப்பட்டன. ஆனால், இன்று பத்து மாத கர்ப்ப காலத்துக்குப் பின்னரும் வயிற்றில் சுமப்பதபை் போலவே அங்கே இங்கே அசயைவிடாமல் இறுக்கிப் பிடிக்கிறோம். தலயைை ஓருவரும் கால்களை ஓருவருமாகப் பிடித்து இழுத்து வதபை்பததை் தான் வளர்ச்சி என நினதை்துக்கொள்கிறோம். இதில் கொடுமை என்னவனெ்றால், அதுதான் பாசம், பற்று, அன்பு என்றும் நம்புகிறோம்.

எனக்குக் கழுந்தை பிறந்திருந்த சமயத்தில் நடந்த ஓரு சம்பவம் நினவைுக்கு வருகிறது. கவனித்துக்கொள்ளப் பரியெவர்கள் யாரும் இல்லை. கழுந்தை தூங்கும் நரேம் தவிர்த்து மற்ற நரேமெல்லாம் மாறி மாறித் தூக்கி வதை்துக்கொள்வோம். சில மாதங்கள் கடந்திருந்த போது, இரண்டு நாள்களாக யாரின், மரோஷன் போகாமல் கழுந்தை அழத்தொடங்கியது. நாங்களும் என்னவெல்லாமோ சயெ்து பார்த்துவிட்டு மகப்பறேு மற்றும் கழுந்தை நல மருத்துவரிடம் அழதை்துப் போனோம். அவர் வயதான ஆண். மகப்பறேு மருத்துவராக ஓர் ஆண் இருப்பதபை் பார்த்து எனக்கு ஆச்சர்யமாக இருந்தது.

பிரச்னையைச் சொன்னபோது, அவர் முன் இருந்த மர டபேிளில் கழுந்தயைகை் கிடத்தச் சொன்னார். எதுவும் பசோமல் கழுந்தயைகை் கவனியுங்கள் என்றார். ஓரு சில நிமிடங்கள், அங்கே அமதை நிலவியது. எங்களுக்கு எதுவும் புரியவில்லை. கழுந்தை ககைால்களை ஆட்டி ஆட்டி உதகை்கத் தொடங்கியது. சற்று நரேத்தில் சிறுநீ ரும் மலமும் வளெியறேி `ஈஈஈ’ எனச் சிரித்தது. நான் நம்ப முடியாமல் அவரபை் பார்த்தனே். ’எப்போ பாரு கயைிலயே வச்சிருந்தா கழுந்தை எப்படி உடலை அசகை்க முடியும். கை காலை நல்லா உதகை்கிறதுதான் அதுக்கான விளையாட்டு, வாக்கிங், ஜாக்கிங் எல்லாம். இப்ப இருக்கற அப்பா அம்மாக்கள் பிள்ளையைகை் கீ ழே இறக்க யோசிக்கிறாங்க. ஃப்ரீ யா விடுங்க. ககை் கழுந்தகை்கும் தனிமை, சுதந்திரம் எல்லாம் தவேைப்படும். உங்களுக்குக் கொஞ்சணும்னு தோணுறப்போ மட்டும் கயைில எடுத்திட்டுக் கீ ழ

விட்டுங்க. நீங்க வணேும்னா...குழந்தை அழுது கப்பிட்டுக்கும்'' என்றார்.

இந்தியப் பறெ்றோர், குழந்தை வளர்ப்பில் பிரதானமாக இரண்டே வழிகளைக் கையாள்கின்றனர். ஒன்று அடக்குமுறை, மற்றொன்று சலெ்லங்கொடுத்தல். இரண்டுமே ஓரே விளைவைதை் தான் ஏற்படுத்துகின்றன. அது சீ ரழிவு. அதீ தச் சலெ்லங்கொடுத்து வளர்க்கப்படும் குழந்தைகள் தம்முடையை உலகத்திற்குள் யாரையும் அனுமதிப்பதில்லை. யாருக்கும் முக்கியத்துவம் அளிப்பதில்லை. ஓரு கட்டத்தில் அவை பறெ்றோரையும் பறுக்கணிக்கின்றன.

அன்பு சலெுத்துதல் என்பது வறேு, சலெ்லங்கொடுத்தல் என்பது வறேு என்பதே நமக்குத் தரியெவில்லை. அரவணைப்பு, கட்டியணைத்தல், தொடர்பில் இருத்தல், தன் வலேையைதை் தானே சயெ்ய ஊக்கப்படுத்துதல், உணர்வுகளை மதித்தல் இவையெலெ்லாம் அன்பு சலெுத்துதலில் அடக்கம். இவை கட்டாயம் குழந்தைக்குத் தரப்பட வணேட்டும். சலெ்லங்கொடுத்தல் என்பது குழந்தையால் சயெ்ய முடிகிற விஷயங்களையும் பறெ்றோரே சயெ்வது, சதா புகழ்வது, ககைாட்டுகிற எல்லாவற்றையும் வாங்கித் தருவது, அடம்பிடித்தலை ஏற்பது, ஓழுக்கமீ றலை ரசிப்பது. பரெும்பாலான பறெ்றோர் முன்னதையும் பின்னதையும் குழப்பிக்கொள்கின்றனர்.

குழந்தைக்கு உட்காரத் தரிந்ததும் உணவை ஊட்டிவிடுவதபை் பறெ்றோர் நிறுத்திவிட வணேட்டும். தட்டில் இருக்கும் சாறெ்றசை் சிந்திச் சிதறித் தனக்குத் தவேையானதகை் குழந்தையே அள்ளி உண்ணும். ஆனால், பாசக்காரப் பறெ்றோர் பள்ளி சலெ்லும் குழந்தை களுக்கும் ஊட்டியே விடுகின்றனர். நடக்கத் தரியும் குழந்தையைதை் தூக்கிக்கொண்டு திரியக் கூடாது. குறிப்பாக அப்பாக்கள், வளர்ந்த பிள்ளைகளையும் ககைளில் தூக்கி வதை்திரும்பதை வீ திகளில், கடகைளில் பார்க்க முடியும். இதன் பயெர் அன்பன்று. குழந்தை தன் வலேையைதை் தானே சயெ்வதபை் பறெ்றோர் தடுக்கின்றனர்.

தத்தித் தத்தி நடக்கும்போதே பரெுக்குமாற்றை எடுத்து வீ ட்டபை் பரெுக்க எத்தனிப்பதபை் பார்க்க முடியும். பணெ் குழந்தை என்றால் இதலெ்லாம் இப்பச் சயெ்ய வணேடாம் என்கிறோம். ஆண் பிள்ளை என்றால் இதலெ்லாம் நீ எப்பவுமே சயெ்யக் கூடாது என்று தடுக்கிறோம். ஆனால் குழந்தைகள் பால் பதேமில்லாமல் எல்லா வலேைகளையும் சயெ்ய விரும்பம் காட்டுகின்றன. ஆண் பணெ் வித்தியாசமில்லாமல், இன்றயை குழந்தைகளுக்கு எந்த வலேையும் சயெ்யத் தரியாது என்பதுதான் உண்மை.

துவபை்பது, வீ ட்டசை் சுத்தமாக வதை்துக் கொள்வது, சமபை்பது போன்ற அடிப்படை வலேைகளுக்கு நாம் அவர்களபை் பழக்கவில்லை. வீ ட்டு வலேைகளகை் கற்பது பணெ் குழந்தைகளின் சுமையாக இருந்த அவலம் தற்போது மாறிவருகிறது.

இன்றைய இளைஞர்கள் பைப் கசிந்தால் சரிசெய்வது, ட்ய□ப் லைட்டை மாற்றுவது போன்ற சாதாரணப் பணிகளுக்குக்க□ட app-ஐத் திறந்து ஆளதை் தேடுகின்றனர். அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தவேபை்படும் பிளம்பிங், எலக்ட்ரிக்கல் வலேகைளகை்க□ட அவர்களுக்கு நாம் கற்பிக்கவில்லை. வீ ட்டில் சயெ்வதற்கு எந்த வலேயைும் இல்லாததால் அவர்கள் பிற்பகல் வரை உறங்குகின்றனர். நள்ளிரவு கடந்தும் சலெ்ஃபோனில் ம□ழ்கிக் கிடக்கின்றனர். இதனால், சோம்பறேித் தலமைுறையாக இன்றைய இளைஞர்கள் தலையெடுத்ததன் காரணம் நமது சலெ்லங்கொடுத்தல்தான்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், என் உறவினர் வீ ட்டில் சில மாதங்கள் தங்கியிருந்தனே். கல்ல□ரி படிக்கும் தன் மகனை சார் என்றுதான் என் மாமா அழபை்பார். தபதபவனென்று வளர்ந்த அந்த இளைஞன் அவன் அறையில் எப்பாேதும் த□ங்கிக் கொண்டிருப்பான். எழுந்ததும் சலெ்போனில் ஆராயத் தொடங்கிவிடுவான் அல்லது வளியெே கிளம்பிப் பாேய்விடுவான். வீ ட்டிற்கு விருந்தினர் வந்தால்க□டப் பசேுவதில்லை. `அப்பா பகை் வணேும்’’ என்றால் உடனே கடகை்கும் க□ட்டிப் பாேய்விடுவார். அவனிடம் ஓரு கிரடெிட் கார்டகை் கொடுத்து வதை்திருந்தார். வீ ட்டில் என்ன வலேை என்றாலும் அம்மாவாே அப்பாவாேதான் சயெ்ய வணேட்டும். ஓரு நாள் மிக்ஸி பாேடும்பாேது ஹை வாேல்டஜே் ஆகி ஃப்ய□ஸ் பாேய்விட்டது. டம்மனென்ற சத்தத்தகை் கடேட்டுக்க□ட அவன் அறையை விட்டு வளியெே வரவில்லை. ஓருமணி நரேம் கழித்து, உள்ளே இருந்து அவனது கூரல் மட்டும் வந்தது, `அம்மா, ஏ.சி ஓடல’. நாள் முழுவதும் அந்த ஆன்ட்டிதான் மாறி மாறி பாேன் சயெ்து ஆள்களகை் க□ப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார். அந்த இளைஞன் படுத்தே கிடந்தான். அண்மயைில் விசாரித்தபாேது தரிந்தது, அவனுக்கு மணமான சில மாதங்களிலயேே விவாகரத்தாகி அம்மா வீ ட்டில் இருக்கிறானாம்.

சலெ்லங்கொடுத்து வளர்க்கப்படுகிறவர்களாேடு வாழ்வது மிகவும் கடினம். சாேம்பறேித்தனமும், தான் சாொல்வதகை் கடேட்டு நடக்க வணேும் என்ற ஆதிக்க உணர்வும் அவர்களிடம் மலோேங்கி இருக்கும். இந்தியக் கூடும்பங்களில் ஆண் பிள்ளகைள் சலெ்லத்தால் சீ ரழிக்கப்பட்டனர். இப்பாேது பணெ் கூழந்தகைளுக்கும் அது பரவிவருகிறது. நான் முன்பு ஓரு பத்திரிகையில் பணிபுரிந்த பாேது, கல்ல□ரி படிக்கும் மகள்களகை் கொண்ட தந்தை ஓருவர் சக ஊழியராக இருந்தார். ம□த்த மகளை இன்ஜினீ யரிங் சரேப்பதற்கும்பட்ட கடனை அவர் அடதை்தும் முடிக்கும் பாேது திருமணம் சயெ்தும்வகைக்க வணேடிய கட்டாயம் வந்துவிட்டது. மகள் பரேில் 30 பவுன் நகை சரேத்தும் வதை்திருந்தார். ஆனால், அந்தப் பணெ், தனக்கு ந□று பவுன் நகை பாேட வணேடுமனென்று தந்தையிடம் பிமாண்ட் சயெ்தாள். அதற்காக ஊரில் உள்ள சாொத்தை விற்கச் சாொல்லி அடம்பிடித்தாள். `அதை உன் தங்கைக்காக வதை்திருக்கிறனே்’’ என அவர் சாொன்ன பாேது, `அவளுக்கு இந்த வீ டு இருக்கல்ல’ என்றாளாம். `எங்கள பத்தி அவ கொஞ்சம்க□ட யாேசிக்க மாட்டேங்கிறா’ என்று பலுமபினார். கடேட்டதயைெல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்துப் பழக்கப்படுத்தினால், ஓரு கட்டத்தில் பிள்ளகைள் உயிரயைும் கடேபார்கள். கொடுப்பீ ர்களா?

சலெ்லங்கொடுக்கும் பறெ்றோர் நல்லொழுக்கத்தவிடக் கூழந்தகைளின் திறமகைளுக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றனர். சிறுபிள்ளகைளை வதை்திருக்கும் பறெ்றோருடன் பசேுவதற்கே இப்பாதலெ்லாம் பயமாக இருக்கிறது. `இப்பவே பாடுகிறது, ஆடுகிறது, என்னமா வரகைிறது, கம்ப்ய□ட்டரில் அதற்கூத் தரியாத விஷயமே இல்லை, அமசோன்ல அதுவே ஆர்டர் பண்ணிருச்சு, எனக்கே எல்லாத்தயும் சொல்லித் தருது...' என வாய் ஓயாமல் புகழத் தொடங்கிவிடுகின்றனர். நாம் எதற்காக அவர்களைப் பார்க்க வந்தோம் என்பதே மறந்துபோகும் அளவிற்கு பிள்ளை புராணம் பாடுகின்றனர். ஏன் இவ்வளவு பரெுமிதம்?

சம□க வலதைளங்கள் ஆதிக்கம் சலெுத்தும் இக்காலத்தில் பறெ்றோர் தம் பிள்ளகைள் கூறித்த வீ□டியோக்களை ஃபஸே்புக்கிலும் ய□□டிய□பிலும் பதிவிட்டுப் புகழ்ச்சிக்கூப் பழக்கூகின்றனர்.

எல்லாக் கூழந்தகைளிடமுமே ஏதனேும் திறமை இருக்கிறது எனும் போதும் ஏன் நம் கூழந்தயை மட்டும் `ஸ்பஷெல்' எனக் கொண்டாடுகிறோம். அதுவொரு சுயநலன். என் பிள்ளை தான் சிறந்தது என்ற பரெுமை இன்று எல்லோருக்கூமே தவேபை்படுகிறது. அதனால், நீ திறமசைாலி என்று சொல்வதற்கூப் பதில் 'நீ மட்டும்தான் திறமசைாலி' என்று சொல்கிறோம். முன்னது அங்கீ□காரம். பின்னது அகம்பாவம்.

ஓவ்வொரு கூழந்தயைும் தனிமனிதராக வளர்ந்தாக வணேடும். எவ்வளவுதான் பொத்திப் பாதுகாத்து வளர்த்தாலும் ஓரு புள்ளியில் தன் வாழ்க்கயை, தன் தோல்விகளை, தன் பிரச்னகைளதை் தானே சமாளித்தாக வணேடும். ஆனால், நமது அதீ□தப் பாதுகாப்பு வளர்ப்பு முறயைால் அவை திக்கற்று நிற்கும் நிலகை்கூத் தள்ளப்படுகின்றன.

சலெ்லமாக வளரும் பிள்ளகைளால் வாழ்வின் உண்மகைளை ஏற்க முடியாது. கூழந்தகைளகை் ககை்கூள்ளிருந்து விடுதலை சயெ்யுங்கள். அவர்கள் சிரமப்படட்டும். எப்போதும் ஏ.சி போட்டு வதை்திருந்தால் வயிலுக்கும் கூளிருக்கும் எப்படி அவை பழகும்! வளியே க□ட்டி வாருங்கள். வறெுங்காலில் நடக்கச் சொல்லுங்கள். பொதுப் போக்கூவரத்தில் பயணிக்கட்டும். தூணிகளை மடிப்பது, பூத்தகங்களை அடுக்கூவது, ஷலெ்ஃபை க்ளீ□ன் சயெ்வது போன்ற தம் வலேகைளதை் தாமே சயெ்யட்டும். பொருள்களகை் கடேடால் `நோ' சொல்லுங்கள். அன்பகை் கடேடால் அள்ளித் தாருங்கள்.

கூழந்தைகள்மீ து பறெ்றாேர் எடுத்துக்காெள்ளும் உரிமதைான் சலெ்லங்காெடுத்தல். பிரதிபலனாகத் தான் என்ன சாென்னாலும் கடேட்டு நடக்க வணேட்டுமனெ ம□ளயைெ கண்டிஷன் சயெ்யும் சுயநலனமே அதில் நிறநை்திரும்க்கிறது. தானமே உலகம் என்று வாழ்ந்தால் பாேதும் என நினகை்கின்றனர். ஆனால், பறெ்றாேரின் காலத்திற்கும் பின்னரும் இந்தப் ப□மியில் கூழந்தை ஓரு தனிமனிதராக, சம□க விலங்காக வாழ்ந்தாக வணேட்டும். ககைளிலிருந்து வளெியறேிக் கல்வி கற்கவும், பாொருளீ ட்டவும், தனக்கனெத் துணையைெ அமதை்துக்காெள்ளவும், பாேகும் இடங்களில் நல்ல மனிதராக அறியப்படவும் வணேட்டும். அந்தச் சம□க வாழ்க்கைக்கு வகெுமுன்னரமே தயார்படுத்துங்கள். நிறயை மனிதர்களுடன் பழகி, கலந்து, வாழும் வாழ்க்கதைான் ஆரோக்கியமானது. அப்படியான வாழ்க்கைக்கு நல்லாொழுக்கமே ஆதாரம். அதகை் கற்பியுங்கள். உங்களின் கண்டிப்புகளும் இல்லகைளும் அததை் தன் காலில் நிற்கப் பழக்கட்டும்!

- எழுத்தாளர் ஜயெராணி